

3611 3die. Beh. af Forsl. t. Finantsl. f. Finantsaaret fra 1ste April 1869 til 31te Marts 1870; 3612

tager Forslaget under Nr. 35, er der imidlertid efter den Maade, hvorpaa den høitærede Conseilspresident udtalte sig iforgaars, ikke nogen synderlig Udsigt til, at vi faae et saadant Skib for det Første, men den Tid kunde komme, at vi kunde komme til haardt at savne et saadant Skib, og naar den Tid kom, vilde jeg ikke gjerne have, at Folkethinget skulde behæbre sig Noget i den Henseende; da skulde Regjeringen have Ansvar; jeg vil gjøre Mit til at kaste dette Ansvar over paa Regjeringen, idet jeg stemmer paa den af mig antydede Maade. Seg gjentager, jeg hverken kan eller tør stemme anderledes.

Eugen: Seg skal paa dette fremrykkede Stadium af Forhandlingerne ikke forlænge Discussionen, som vistnok de Fleste af os nu ønske tilendebragt. Seg skal derfor indskrænke mig til at udtale, at jeg agter at stemme for Forslaget under Nr. 36, uafhængigt af, om Forslagene under Nr. 34 og 35 blive vedtagne eller ikke, og dermed frafalde Ordet.

Mosenfranz: Seg har tilladt mig at begjære Ordet, fordi jeg under en Sag som denne kunde ønske at motivere min Afstemning, men da disse Forhandlinger have taget flere Dage, og Tiden er vidt fremskreden, mener jeg, at Thinget har et billigt Krav paa, at man ikke saaledes følger sine egne Drifter. Seg skal derfor frafalde Ordet, idet jeg håaber, at dersom andre Medlemmer have begjært Ordet i samme Hensigt som jeg, de da ligeledes ville frafalde Ordet.

B. Christensen: Det gjør mig ondt, at jeg ikke kan følge det smukke Exempel, som den ærede fidsste Taler har givet; men Sagen er for vigtig og Stillingen for vanskelig til, at jeg vil kunne tilbageholde de Udtalelser, som jeg føler mig opfordret til at fremsætte. Seg vil tillade mig at begynde med at gjøre opmærksom paa, at Conseilspresidenten i forrige Møde — vi have hans Ord liggende trykte for os — med rene og tydelige Ord erklærede, at Regjeringen ikke kan indvømme,

at der er Trang til, ligesaa lidt som at Dnistændighederne for Diebliffet særlig opfordre til at kasse det omhandlede Skib tilstede; kun naar Forholdene stillede sig anderledes i Landet, naar vor finansielle Tilstand var i Fremgang, kun da var der Grund til at fremskynde Flaadesagens Fuldbyrkelse ved en saadan overordentlig Anskaffelse. Seg beklager overhovedet den ganske særegne Stilling, hvori Regjeringen har bragt os ved dette i finansielle og militære Henseende saa vigtige og vanskelige Spørgsmaal. Conseilspresidenten siger, at Regjeringen ikke kan erkjende, at der er overhængende Trang til denne Anskaffelse; Marineministeren siger, at der er overhængende Trang dertil, og han erklærer: Seg kan faae det om 1 1/2 Aar. Nu er det ikke givet noget Menneffe at sige, naar vi skulle være saa ulykkelige at faae Brug derfor; men jeg maa dog tilstaae, at det forekommer mig, at vi alle kunne være berettigede til at troe, at gaaer der 1 1/2 Aar uden Krig, er der megen Sandsynlighed for, at der vil gaae længere Tid. Seg vil da fremdeles sige: Har den ærede Marineminister gjort det Allermindste for at oplyse os om — hvad der dog virkelig er en Hovedsag derved — i hvilken Grad Forsvaret af vort Land vil være fremmet, vil være befordret ved dette Skibs Anskaffelse, og har han navnlig paa nogen Maade paavist, at vort Lands Forsvar ikke vil være langt mere fremmet, langt mere befordret, dersom vi istedetfor dette Skib fik, hvad vi for de samme Penge og i langt kortere Tid kunne have, nemlig 3 Monitorer? Seg er af den Mening, at det virkelig ikke gaaer an saa fornemt at kaste Brag paa Monitorerne, som det er skeet her. Store Autoriteter og Lande, som man i disse Spørgsmaal maa have Respect for, holde paa dem i dette Dieblif, og vi bør vistnok derfor domme med en vis Varslighed og Beskedenhed. Seg forlanger ikke at have Ret i, at Monitorerne endnu mere presserende maatte ønskes for vort Lands Forsvar end det omhandlede Skib; men jeg forlanger, at den ærede Minister, naar han kommer med en saa overordenlig Begjæring, skulde for det Første kunne